

פרשת תצוה התשעדי

1) "להעלות נר תמיד"

"מדליקו עד שתהא שלחתת עללה מלאיה" (רשי על פי מסכת שבת כא עמוד א)

"ויקחו אליכם שמן זית צית למאור להעלות נר תמיד"

"פטילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקים בהן שבת אין מדליקים בהן במקdash ממשום שאמר: "להעלות נר תמיד".... כדי שתהא שלחתת עללה מלאיה, ולא שתהא עללה על ידי דבר אחר" (מס' שבת כא עמוד א)

"שלא תהא צריכה הטיה ותיקון" (רשי שם)

2) " והושמה המנורה לפניו לכבוד ולתפארת בבית ה

כ**י** **הבית שדולק בו נר תמיד הנוטר בפ逻חת**

שׁלֹׁו בְּנֶפֶשׁ מָעָלָה גְּדוֹלָה" (מורה נבוכים ג, מה)

"זה אליו ואנו הוו" (שםות ט"ז, ב)

התנהה לפני במציאות: עשה לפני סוכה נאה ולולב נאה ושורר נאה, מציצת נאה, ספר תורה נאה. כתוב בו לשמו בדי נאה, בקולמוס נאה, בבלבול אומן, וכורכו בשיראי נאין." (שבת קל"ג עמוד ב)

"ואנו הוו" - ובבני ליה מקדש (אונקלוס)

ואנו הוו- לשון מהו כמו מה שakan" (ישעה לא"ג, כ) (רשי)

"לך הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד" (דה"י א כת, יא)

הנצח-זו ירושלים וההוד-זה בית המקדש. (ברכות נ"ח ע"א)

3) "אמרו עליי על רחנן בן דיזא שהיה מתפלל על החולמים ואומר:

זה חי זהה מות. אמרו לו : מניין אתה יודע?

אמר להם: אם שגורת תפילה בפי יודע אני שהוא מקובל,

ואם לאו יודע אני שהוא מטועף. (ברכות ל"ד עמוד ב)

"אם סדרה תפילה בפי במרוצה ואני-נכשל, ותחינתי מבעת מלבי אל פי, כל מה שאני חפץ להאריך בתחנונים"

(רשי)

4) "...ודוד שכביר הגיע אל המעליה הזאת ששיעור גדול, אמר:

"תרננה שפתוי כי אזרמה לך ונפשי אשר פדיות" (תהילים ע"א כ"ג).

והיינו כי כל כך הייתה מתגברתו בקרבו השמחה, שכבר השפטים היו

מתגענשות מלאיהם ומורנות בהיותו עוסק בתהלהמי ית', וכל זה

מגודל התלהות נפשו שהיתה מתלהת בשמחתה לפני, הוא מה

שסימן ונפשי אשר פדיות. (משי חלק החסידות)

"גם נפשי אשר פדיות תרנן גם היא" (מצוות דוד)

5) "וילא אוטי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל" (ישעה מ"ג, כ"ב)

"זהו שאמר הנביא: "לא אוטי קראת יעקב, כי יגעת בי ישראל". אם תנק כה מתיאגע بي, את הוא שלא אוטי קראת באמת, כי בעבודתך- אין מתיגעים!" (המגיד מדברנא על הפסוק)

6) "זיעפו נערים וגאנז ובחורים כסול יכשלו

וקוי ה יחליפו כה, לעלו אבר כנשרים ירצוו ולא יגעו, ילכו ולא יעפן" (ישעה מ-לא)